

היאטרון

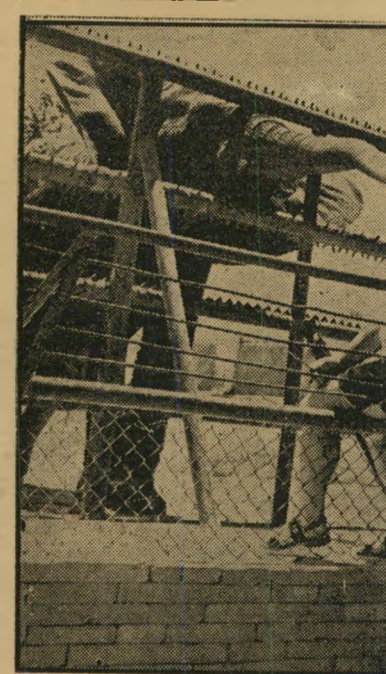
זריי מינב פרי

פיטר פריי מינב — והקהל בא לי ולם הנידח והקטן (450 מקומות) של בית ירופה התל-אביבי. קהל שאינו מופיע במי ום כדי להשתתף בטכס חברתי, כמו באול- וות המפוארים, אלא מתוך תיקחה כנה לי וחיה תרבותית. ארבעת השחקנים של פיטר ריי, כולל אשתו בתיה לנצט, נראים כנהי ים. חלק מכך הם מצליחים להעביר לקהל.

עוד אורז הביקור של משה שמיר הוא יותר מגובש והיותר נדוש בשלושת המערי יונים של התוכנית. הוא משקף יפה את ופיו השמירטוטי של המחבר; כישרונו הי לך מהו, פחדנותו הרחוקה מאיזן.

בעלילה כזו צפונות אפשריות גהדרות. שלושה אנשים, המשועבדים לאידיאל מסולף של חובה, אישיאיש לעמו שלו, חברו יחד בפשע נגד אדם. יורם מטמור מעו הרבה, כרגיל, וכמו תמיד הוא נעצר צעד אחד לפני האמת הדראמטית הסופית. השלושה שחים — אך היהודי שלו שחה קצת יותר.

זהו מערכון קשה למישחק. הדמויות אינן מגובשות עד הסוף. פרץ הלוי, בתפקיד מייק הבלש, ואיצקו רחמימוב, בתפקיד הרופא ה ערבי החלש אך האהוד, כמעט מצליחים להחיות את סיפוסיהם. בתיה לנצט מנענעת בתפקיד זה את מיתרי-הלב, אך אינה מועז עת אותם בחווקה.

שלושה פילים + פיל טרזן לא בא בחשבון

ובתור שכזה ראוי לעידוד. עם כל האילתור שבו, זהו היאטרון מקצועי. הוא מנצל את התנאים הטבעיים של הארץ — ולפני שהגיע לתל-אביב, הציג 120 הצגות בקיבוצים. קשה להיות ג'וניקונפורמיסטי בתנאים אלה, אך פריי משתדל. אם יגביר את הענות, הוא עשוי לסלול דרך חדשה למחזה המקורי — וגם לאיש שהשפיל פעם את עצמו בביום זרוק אותו לנלבים.

פיל - לא טרזן!

הפקרות ממדרגה ראשונה הוא שמה של תוכנית-בידור שתוצג הקיץ בלע- דית לאזורי נהריה ולנופשים בה. תהיה זו תרומתו האישית של הסטודנט לפילוסופיה אורי וזהו לשיפור רמת-הבידור בעיר ה קיים ולשיפור המעמד הכלכלי והאישי שלו. כי אורי הוא המפיק של להקת בידור חד- שיה שלישיית הפילים ואלינה רובינא.

שלושת הפילים הם — אורי עצמו, יוסף (בומבה) צור ורחל אטאס, שמשקלם הי כולל (ברוטו) מגיע ל-340 קילוגרם. החבר רה מלווה עליידי תזמורת של משוחזרי חיל-האחיר והזמרת אלינה רובינא.

התוכנית, פריידיהם של דן בן-אמוץ רי חיים חפרי, כוללת מערכונים ופיוזונים לא חדשים ביותר, קטעים שנוסו כבר בהצל- חיה, כלשון חברי הלהקה. לתוכנית יהיה אופי של קירקס, כשאורי וזהר ימלא את תפקיד הלהטוטן והקוסם.

פיוזון ההיכר של הלהקה חובר על מת כונת השיר המפורסם אל ראש ההר הנפילו — אך בשינוי קל: "הפיל הוא / הפיל הוא / הפיל הוא חיה נהדרת!" כדי לבדוק את מהימנות הסיסמה, ערכו השבוע שלושת הפילים ביקור אצל הפיל בגן-החיות בתל- אביב, זכו למקלחת צוננים לעגנית מחדק. "זה דבר נורא, החיה הזאת", הודה לבסוף אורי, "אני טרזן לא הייתי יכול להיות!"

ביוזמת "העולם הזה" מתארגנת ועדה

רפיי

נשאר

בארץ!

לפני שבוע התפוצצה פצצה שהסעירה את אזרחי ישראל, וגם את אלה מביניהם שאינם מתעניינים במוחד בספורט. היתה זו הידיעה כי קבוצת-כדורגל מקצוענית בדרום-אפריקה רכשה את כדורגלן הנבחרת הישראלית רפי לוי, וכי רפי עומד להצטרף לקבוצה זו. מיד אחרי פירי סום הגילוי, פנו עשרות אנשים, בתוכם אישי-ציבור, אל מערכת "הער לם הזה", הציעו למערכת לקבל על עצמה את היוזמה להקים ועדה ציבורית שתמצא דרך לפתור את בעייתו של רפי, שהביאה אותו למצב בו בחר לעזוב את הארץ כדי להתכסס מבחינה כלכלית. מערכת "העולם הזה" החלה מיד באירגון ועדה ציבורית של אישי-ציבור מכל החוגים והזרמים, שתעמוד בראשה של קרן למען הספורט — קרן שמטי- רתה לעזור לבחירי הספורטאים בישראל להכטיח להם קיום הוגן, ושי- תקבל על עצמה לפתור את בעיותיהם של הספורטאים הנמצאים במצוקה כספית והחסרים מקור פרנסה, ולא רק את בעייתו של רפי לוי. הפרטים המלאים על קרן זו יפורסמו בגליון הבא של "העולם הזה".

ני הזוגות שישבו בקפה סטרו, ברחוב דיונוף בתל-אביב, ניהלו ויכוח נרגש. "זה סקנדל", נתכסה נערה אחת, "מה הוא חושב לעצמו רפי לוי זה, שבגלל כמה גולים מגיע לו הכל?"

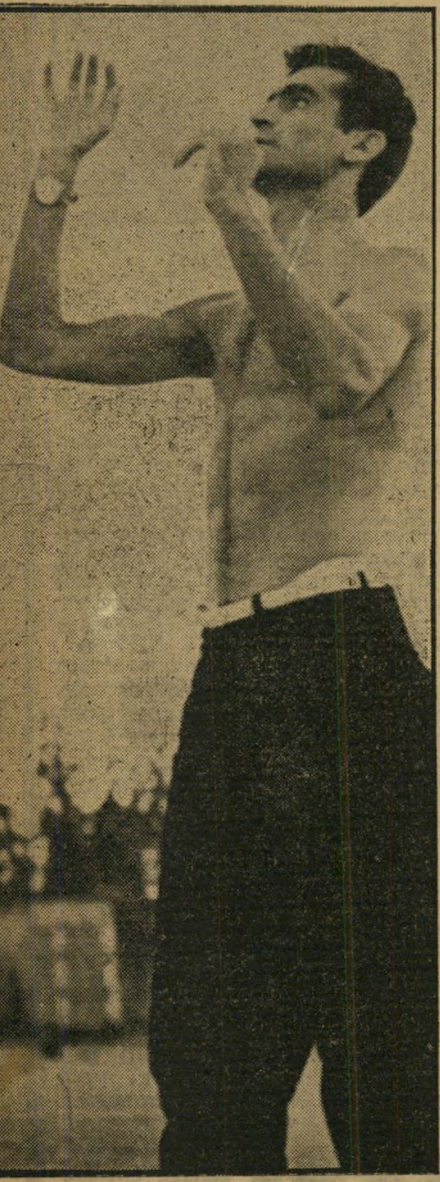
אבל... ניסה חברה להגן על רפי. "בלי אבל", אמרה הצעירה השנייה שישבה ליד השולחן, "זאת סחיטה. עכשיו לא ירצה אף אחד לשחק כדורגל בלי שיתנו לו דירה ועבודה".

ברגע זה קמו שני צעירים מן השולחן הסמוך. אחד מהם הצביע על חברו הצנום והשתחרר. "תכירי", הוא אמר לנערה ש דיברה בלהט רב כל-כך, "זהו רפי לוי!" תקרית קטנה זו אשר אירעה השבוע, ביטאה יותר מכל את הסערה שפקדה את הרוחות בישראל. מעל דפי העתונים, בראדיו, הקהל לשני מחנות קיצוניים. האחד גינה בחריפות את החלטתו של הכדורגלן אלי- הקהל לעזוב את הארץ כדי להצטרף לקבו- צת כדורגל מקצוענית בדרום-אפריקה; השני הגן על צעדו.

בכל זאת איחדה תכונה משותפת את שני המחנות כאחד: רק מעטים מן המתחכמים ידעו את הרקע של הפרשה, את מצבו האי- מייתי של הצעיר בן ה-22, את מצבם הכלי- כלי ואת בעיותיהם של שאר הכדורגלנים במדינה.

במרכז הסערה ניצב האיש שהביא לישי- ראל, יותר מכל ספורטאי אחר בעבר, כבוד על מיגרשי הספורט. זהו האיש שבעיטותיו לשער גרמו לכך שישראל תוכרז כאלופת אסיה המערבית בכדורגל. זהו האיש שהביא לנבחרת הישראלית את הנצחון הסנסציוני על נבחרת יוגוסלביה בבלגראד, ושהיה לו חלק ניכר בנצחונה על נבחרת אנגליה הצ- עירה. ההמונים הריעו לרפי לוי על המגרש הכדורגלן הצנוע והעניו, שעד לפני שנה לא נכלל עדיין בשורות הנבחרת הישראלית, נישא על כתפיים בחזרו ממסעי הנבחרת בחו"ל. אולם רק מעטים התענינו לדעת מיהו האדם שמתחת למדי החלוק המרכזי של הנבחרת הלאומית, כיצד הוא חי, מהו מרגיש ומהו חושב.

רפי לוי לא היה נתון במצב בו הוא נזקק לרחמים או לנדבות. למרות מצבו ה- חומרי, החוקי, היה רחוק מלהיות במצב של עוני משוע. רכבות בישראל חיים בתנאים- כשלו ואף חמורים מהם. כאדם וכאזרח היו לו אולי תנאי-מחיה הוגנים מינימאליים. אולם הבעיה נראית באור שונה לגמרי, כאשר המדובר הוא לא ברפי לוי האזרח משיכון תל-גיבורים שבחולון, אלא ברפי לוי, כדורגלן הנבחרת הישראלית, האיש

באימון

רפי לוי עוסק גם באימון קבוצת כדורגל של מכי- בי חולון, כדי להשיג מקור מחייה נוסף.